

মধুবন

“নববৰ্ষ উপলক্ষে নবীনতাৰ ওলগনি”

আজি চাৰিওফালৰ সৰ্ব স্নেহী সহযোগী আৰু শক্তিশালী সন্তানসকলৰ অমৃতবেলাৰ পৰা মনৰ মিঠা মিঠা শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প স্নেহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি, পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰতিশ্ৰুতি, পিতাৰ সমান হোৱাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ দৃঢ় সংকল্প অৰ্থাৎ অনেক আত্মিক সুৰ-সমলয়েৰে ভৰা মনৰ গীত মনৰ মিত্ৰৰ ওচৰত আহি পাইছে। মনৰ মিত্ৰই সকলোৰে মিঠা গীত শুনি তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ বাবে অতি হৰ্ষিত হৈ আছিলহঁক। মনৰ মিত্ৰই নিজৰ সকলো আত্মিক মিত্ৰক, গডলী ফ্ৰেণ্ডচক (ঈশ্বৰীয় মিত্ৰসকলক) সকলোৰে গীতৰ ৰেচপণ্ড দি (সঁহাৰি জনাই) আছে। সদায় প্ৰতিটো সংকল্পত, প্ৰতিটো চেকেণ্ডত, প্ৰতিটো বাণীত হ’লি (পবিত্ৰ), হেপ্পী (সুখী), হেল্দি (স্বাস্থ্যৱান) হৈ থকাৰ বাবে ওলগ জনাইছোঁ। সদায় যাতে সহযোগৰ হাত মনৰ মিত্ৰৰ কাৰ্যত সহযোগৰ সংকল্পৰে হাতত হাত দি থাকা। চাৰিওফালৰ সন্তানসকলৰ সংকল্প, পত্ৰ, কাৰ্ড আৰু লগতে স্মৃতিৰ চিন স্বৰূপ স্নেহৰ উপহাৰবোৰ সকলো বাপদাদাৰ ওচৰত আহি পাইছে। বাপদাদাই সদায় প্ৰতিগৰাকী সন্তানৰ বুদ্ধি ৰূপী মস্তকত (কপালত) বৰদানৰ, সদায় সফলতাৰ আশীৰ্বাদৰ হাত, নতুন বছৰৰ ওলগনিত সকলো সন্তানক দি আছে। নতুন বছৰটিত সদায় প্ৰতিটো প্ৰতিজ্ঞাক প্ৰত্যক্ষ ৰূপত অনাৰ অৰ্থাৎ প্ৰতিটো খোজত ফল’ ফাদাৰ (পিতাক অনুসৰণ) কৰাৰ বিশেষ স্মৃতি স্বৰূপৰ তিলক সৎগুৰুৱে সকলো আঞ্জাকাৰী সন্তানসকলক দি আছে। আজিৰ দিনটিত সৰু-ডাঙৰ সকলোৰে মুখত ওলগ জনোৱাৰ বাণী বাৰে বাৰে উচ্চাৰিত হৈয়েই থাকে। একেদৰে সদায় নতুন সুৰ-সমলয়, সদায় নতুন ছেকেণ্ড, সদায় নতুন সংকল্প থাকেই। সেইবাবে প্ৰতিটো ছেকেণ্ডৰ বাবে ওলগ জনাইছোঁ। সদায় নবীনতাৰ বাবে ওলগ জনোৱা হয়। যি কোনো নতুন বস্তুৱে হওঁক, নতুন কাৰ্যই হওঁক অভিনন্দন নিশ্চয় জনোৱা হয়। অভিনন্দন নবীনতাৰ বাবে জনোৱা হয়। গতিকে তোমালোক সকলোৰে বাবে নিত্য নতুন। সংগমযুগৰ এইটো বিশেষত্ব আছে। সংগমযুগৰ প্ৰতিটো কৰ্ম উৰন্ত কলাত যোৱাৰ হয়। এই কাৰণে সদায় নতুনকৈও নতুন হয়। ছেকেণ্ডৰ আগত যিটো ষ্টেজ (অৱস্থা) আছিল, স্পীড (বেগ) আছিল পৰৱৰ্তী ছেকেণ্ডত সেয়া তাতকৈও উচ্চ হয় অৰ্থাৎ উৰন্ত কলাৰ দিশে হয়। সেইবাবে প্ৰতিটো ছেকেণ্ডৰ ষ্টেজ স্পীড উচ্চ অৰ্থাৎ নতুন। গতিকে তোমালোক সকলোৰে বাবে প্ৰতিটো ছেকেণ্ডৰ সংকল্পৰ নবীনতাৰ বাবে অভিনন্দন। সংগমযুগ হৈয়েই ওলগনিৰ যুগ। সদায় মুখ মিঠা, জীৱন মিঠা, সম্বন্ধ মিঠা অনুভৱ কৰাৰ যুগ। বাপদাদাই নতুন বছৰৰ বাবে কেৱল অভিনন্দনেই নজনায়ে কিন্তু সংগমযুগৰ প্ৰতিটো ছেকেণ্ডৰ, প্ৰতিটো সংকল্পৰ বাবে শ্ৰেষ্ঠ ওলগ জনায়। মনুষ্যইতো আজি অভিনন্দন জনাব কাইলৈ শেষ। বাপদাদাই সদাকালৰ বাবে অভিনন্দন জনায়, ওলগনি জনায়। নৱযুগৰ সমীপত অহাৰ বাবে অভিনন্দন জনায়। বহুত ভাল সংকল্পৰ গীত শুনিলে। বাপদাদাই শুনি শুনি গীতৰ সুৰ আৰু মৰ্মাৰ্থত (তাৎপৰ্যত) বিলীন (অভিভূত) হৈ গ’ল।

আজি বতনত গীত মালাৰ প্ৰ’গ্ৰাম অমৃতবেলাৰ পৰা শুনি আছিল। অমৃতবেলাও দেশ-বিদেশ অনুসৰি নিজৰ নিজৰ হয়। প্ৰত্যেক সন্তানে বুজে যে অমৃতবেলা শুনাই আছে। বাপদাদাইতো নিৰন্তৰ শুনি আছে। প্ৰত্যেকৰে গীতৰ ৰীতিও অতি মৰমৰ হয়। সুৰো নিজৰ নিজৰ। কিন্তু বাপদাদাৰ সকলোৰে গীত প্ৰিয় হয়। অভিনন্দনতো জনালে। মুখেৰেই হওক বা মনেৰেই হওক অভিনন্দন জনালে। ৰীতি অনুসৰি দিলে নে প্ৰীতিৰ (স্নেহৰ) ৰীতি পালন কৰাৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰে দিলে। এতিয়া আগলৈ কি কৰিবা? যিদৰে সেৱাৰ 50 (1986ত) বছৰ সম্পূৰ্ণ হৈছে সেইদৰে সৰ্ব শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প বা প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ কৰিবা নে সংকল্পতে থাকিবলৈ দিবা? প্ৰতিশ্ৰুতিতো প্ৰত্যেক বছৰে বহুত ভাল ভাল কৰা। যিদৰে আজিকালিৰ জগতত দিনে-প্ৰতিদিনে কিমান ভাল ভাল কাৰ্ড বনাই থাকে। গতিকে প্ৰত্যেক বছৰে সংকল্পও শ্ৰেষ্ঠ কৰা কিন্তু সংকল্প আৰু স্বৰূপ দুয়োটাই সমান হওক। এয়াই মহানতা হয়। এই মহানতাত “যিয়ে অৰ্জনকৰে তেৱেই অৰ্জন”। সেয়া কোন হ’ব? সকলোৰে ভাবে যে মই হ’ম। অন্যই অৰ্জন হয় বা ভীম হয় সেয়া চাব নালাগে। মই নাম্বাৰ ৱান (এক নম্বৰ) অৰ্থাৎ অৰ্জন হ’ব লাগে। “হে অৰ্জন” বুলিয়ে গায়ন কৰা হৈছে। “হে ভীম” বুলি গায়ন কৰা হোৱা নাই। অৰ্জনৰ বিশেষত্ব হৈছে সদায় বিন্দুত স্মৃতি স্বৰূপ হৈ বিজয়ী হোৱা। এইদৰে নষ্টোমোহা স্মৃতি স্বৰূপ হওঁতা অৰ্জন। সদায় গীতা জ্ঞান শুনা আৰু মনন কৰোঁতা অৰ্জন। এনেকুৱা বিদেহী, জীৱন্তে সকলো মৃত হৈ পৰি আছে - এনেকুৱা বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তিধাৰী অৰ্জন কোন হ’ব? হ’ব লাগে নে কেৱল ক’ব লাগে? নতুন বছৰ বুলি কোৱা, গতিকে সদায় প্ৰতিটো চেকেণ্ডত নবীনতা দেখা দিয়ক। মনত, বাণীত, কৰ্মত, সম্বন্ধত নবীনতা আনিবা। এয়াই নতুন বছৰৰ ওলগনি সদায় লগত ৰাখিবা। প্ৰত্যেক চেকেণ্ডত, সকলো

সময়ত স্থিতিৰ পাৰচেণ্টেজ (শতাংশ) আগতকৈও আগত হওক। যিদৰে কোনোবা লক্ষ্যত উপনীত হ'বৰ বাবে যিমান খোজ আগবঢ়োৱা হয় সিমানে প্ৰতিটো খোজত সমীপতাৰ ফালে আগবাঢ়ি যায়। একে ঠাইতে বৈ নাযায়। সেইদৰে প্ৰতিটো চেকেণ্ড বা প্ৰতিটো খোজত সমীপতা আৰু সম্পূৰ্ণতাৰ সমীপত অহাৰ লক্ষণ নিজৰো অনুভৱ হওক আৰু আনৰো অনুভৱ হওক। ইয়াকে কোৱা হয় পাৰচেণ্টেজ (শতাংশ)ক আগবঢ়োৱা অৰ্থাৎ খোজ আগবঢ়োৱা। পাৰচেণ্টেজৰ নবীনতা, স্পীডৰ নবীনতা বুলি ইয়াকে কোৱা হয়। গতিকে সকলো সময়ত নবীনতা আনি থাকিবা। সকলোৱে সোধে - নতুন কি কৰোঁ? প্ৰথমতে নিজৰ মাজত নবীনতা আনিবা তেতিয়া সেৱাত নবীনতা স্বতঃ আহি যাব। আজিকালিৰ লোকে প্ৰ'গ্ৰামৰ (অনুষ্ঠানৰ) নবীনতা নিবিচাৰে কিন্তু প্ৰভাৱৰ নবীনতা বিচাৰে। গতিকে নিজৰ মাজত অনা নবীনতাৰে প্ৰভাৱত নবীনতা স্বতঃ আহিব।

এই বছৰটিত প্ৰভাৱশালী হোৱাৰ বিশেষত্ব দেখুৱাবা। পৰস্পৰ ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল যেতিয়া সম্পৰ্কত আহা তেতিয়া সদায় প্ৰত্যেকৰে প্ৰতি মনৰ ভাৱনা স্নেহ, সহযোগ আৰু কল্যাণৰ প্ৰভাৱশালী হওক। প্ৰতিটো বচন কাৰোবাক সাহস, উৎসাহ দিব পৰা প্ৰভাৱশালী হওক। ব্যৰ্থ নহওক। সাধাৰণ কথা-বাৰ্তাত আধাঘণ্টাও অতিবাহিত কৰি দিয়া। আকৌ ভাবা ইয়াৰ ৰিজাল্ট (ফলাফল) কি হ'ল? গতিকে বেয়াও নহয় ভালো নহয়, সাধাৰণ কথা-বাৰ্তা ইয়াকো প্ৰভাৱশালী বাণী বুলি কোৱা নহ'ব। এইদৰে প্ৰতিটো কৰ্ম ফলদায়ক হওক। নিজৰ প্ৰতিয়ে হওক বা আনৰ প্ৰতিয়ে হওক। পৰস্পৰেও প্ৰত্যেক ৰূপত আত্মিক প্ৰভাৱশালী হ'বা। সেৱাতো আত্মিক প্ৰভাৱশালী হ'বা। পৰিশ্ৰম ভাল কৰা, অন্তৰেৰে কৰা। এনেকৈতো সকলোৱে কয় কিন্তু এওঁ ৰাজযোগী ফৰিষ্টা হয়, আত্মিকতা যদি আছে তেন্তে ইয়াতেই আছে, পৰমাত্মা কাৰ্য এয়াই হয়, এনেকুৱা পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ প্ৰভাৱ হওক। জীৱন ভাল হয়, কাৰ্য ভাল হয় এনেকৈও কয় কিন্তু পৰমাত্মা কাৰ্য হয়, পৰমাত্মা সন্তান হয়, এয়াই সম্পন্ন জীৱন, সম্পূৰ্ণ জীৱন হয় - এইটো প্ৰভাৱ হওক। সেৱাত আৰু অধিক প্ৰভাৱশালী হ'ব লাগিব, এতিয়া এইটো লহৰ বিয়পোৱা যাতে কয় - আমিও ভাল হ'ম। তোমালোক বহুত ভাল, এই ভক্ত মালা তৈয়াৰ হৈ আছে কিন্তু এতিয়া বিজয় মালা অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ অধিকাৰী হোৱাৰ মালা প্ৰথমে তৈয়াৰ কৰা। প্ৰথম জন্মতেই ৭ লাখ লাগে। ভক্ত মালা বহুত দীঘল। ৰাজ্যৰ অধিকাৰী, ৰাজ্য কৰাৰ নহয়। ৰাজ্যত অহাৰ অধিকাৰী সেয়াও এতিয়া লাগে। গতিকে এতিয়া এনেকুৱা লহৰ বিয়পোৱা যাতে ভাল বুলি কোৱাসকল, ভাল হোৱাৰ বাবে সম্পৰ্কত অহাসকল অতি কমেও প্ৰজাৰ সম্বন্ধত আহি যায়। তথাপিও তোমালোকৰ সম্পৰ্কত আহে গতিকে তেওঁলোকক স্বৰ্গৰ অধিকাৰীতো কৰি তুলিবা নহয় জানো। এনেকুৱা সেৱাত প্ৰভাৱশালী হ'বা। এই বছৰটি প্ৰভাৱশালী হোৱা আৰু প্ৰভাৱৰ দ্বাৰা পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ বিশেষত্বৰে বিশেষ ৰূপত উদযাপন কৰিবা। স্বয়ং প্ৰভাৱিত নহ'বা কিন্তু পিতাৰ প্ৰতি প্ৰভাৱিত কৰাবা। বুজিলা। যিদৰে ভক্তিত কোৱা নহয় যে এয়া সকলো পৰমাত্মাৰ ৰূপ। তেওঁলোকে ওলোটো ভাৱনাৰে কৈ দিয়ে। কিন্তু জ্ঞানৰ প্ৰভাৱত তোমালোক সকলোৰে ৰূপত পিতাৰ অনুভৱ কৰক। যাকেই দেখে পৰমাত্মা স্বৰূপৰ অনুভূতি হওক তেতিয়া নৱযুগ আহিব। এতিয়া প্ৰথম জন্মৰ প্ৰজাই তৈয়াৰ কৰা নাই। পাছৰ প্ৰজাতো সহজে তৈয়াৰ হ'ব। কিন্তু প্ৰথম জন্মৰ প্ৰজা। যিদৰে ৰজা শক্তিশালী হ'ব সেইদৰে প্ৰথম প্ৰজাও শক্তিশালী হ'ব। গতিকে সংকল্পৰ বীজক সদায় ফল স্বৰূপত আনি থাকিবা। প্ৰতিজ্ঞাক প্ৰত্যক্ষতাৰ ৰূপত সদায় আনি থাকিবা। ডবল বিদেশীসকলে কি কৰিব? সকলোতে ডবল ৰিজাল্ট (ফলাফল) দেখুৱাবা নহয়। প্ৰতিটো চেকেণ্ডৰ নবীনতাৰে প্ৰতিটো চেকেণ্ডত পিতাৰ অভিনন্দন লৈ থাকিবা। বাৰু।

সদায় প্ৰতিটো সংকল্পত নবীনতাৰ মহানতা দেখাওঁতা, সকলো সময়তে উৰন্ত কলাৰ অনুভৱ কৰোঁতা, সদায় প্ৰভাৱশালী হৈ পিতাৰ প্ৰভাৱ প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতা, আত্মাসকলক নতুন জীৱন গঢ়াৰ নতুন প্ৰেৰণা দিওঁতা, নৱযুগৰ অধিকাৰী কৰি তোলাৰ শ্ৰেষ্ঠ লহৰ বিয়পাই দিওঁতা - এনেকুৱা সদায় বৰদানী, মহাদানী আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ সদায় নবীনতাৰ সংকল্প সহিত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদীসকলৰ প্ৰতি:- শক্তিশালী সংকল্পৰ সহযোগৰ বিশেষভাৱে এতিয়া আৱশ্যকতা আছে। নিজৰ পুৰুষাৰ্থ বেলেগ কথা কিন্তু শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ সহযোগ ইয়াৰ বিশেষভাৱে আৱশ্যকতা আছে। এয়াই তোমালোক বিশেষ আত্মাসকলৰ সেৱা। সংকল্পৰে সহযোগ দিয়াৰ সেৱা এতিয়া বঢ়াব লাগে। বাণীৰে শিক্ষা দিয়াৰ সময় পাৰ হৈ গ'ল। এতিয়া শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰে পৰিৱৰ্তন কৰিব লাগে। শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰে পৰিৱৰ্তন কৰা - এইটো সেৱাৰে আৱশ্যকতা আছে। এইটোৱে বল সকলোৰে বাবে আৱশ্যক। সংকল্পতো সকলোৱে কৰে কিন্তু সংকল্পত বল ভৰোৱা (সংকল্প শক্তিশালী কৰি তোলা) সেইটো আৱশ্যকতা আছে। গতিকে যিয়ে যিমান স্বয়ং শক্তিশালী হয় সিমানে আনৰ মাজতো সংকল্পত বল ভৰাব পাৰে। যিদৰে আজিকালি সূৰ্যৰ শক্তি জমা কৰি বহুত কাৰ্যত সফল নকৰে জানো। এয়াও সংকল্পৰ শক্তি একত্ৰিত কৰা হ'ল, তাৰ দ্বাৰা আনৰ মাজতো বল ভৰাব পাৰা। কাৰ্য সফল কৰিব পাৰা। তেওঁলোকে স্পষ্টকৈ কয় - আমাৰ সাহস নাই। গতিকে তেওঁলোকক সাহস দিব লাগে।

বাণীৰেও সাহস আছে কিন্তু সদাকালৰ বাবে নহয়। বাণীৰ লগতে শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ সূক্ষ্ম শক্তিয়ে বেছি কাম কৰে। যিটো বস্তু যিমানেই সূক্ষ্ম হয় সি যিমানেই বেছি সফলতা দেখুৱায়। বাণীতকৈ সংকল্প সূক্ষ্ম নহয় জানো। গতিকে বৰ্তমান ইয়াৰে আৱশ্যকতা আছে। এই সংকল্প শক্তি অতি সূক্ষ্ম হয়। যিদৰে ইনজেকচনৰ (বেজীৰ) দ্বাৰা ব্লাডত (তেজত) শক্তি ভৰাই দিয়ে নহয়। সেইদৰে সংকল্পই একপ্ৰকাৰৰ ইনজেকচনৰ কাম কৰে, যাৰ দ্বাৰা আন্তৰিক বৃত্তিত সংকল্পৰ দ্বাৰা সংকল্পত শক্তি আহি যায়। এতিয়া এইটো সেৱাৰ বহুত আৱশ্যক। বাৰু-

টিচাৰ্চৰ প্ৰতি:- নিমিত্ত সেৱাধাৰী হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত ভাগ্য প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ কৰানে? সেৱাৰ নিমিত্ত হোৱা অৰ্থাৎ গ'ল্ডেন চাঞ্চ (সোণালী সুযোগ) পোৱা কিয়নো সেৱাধাৰীসকলৰ স্বতঃ স্মৃতি আৰু সেৱাৰ বাহিৰে অন্য একো নাথাকে। যদি সঁচা সেৱাধাৰী হয় তেন্তে দিনে-ৰাতিয়ে সেৱাত ব্যস্ত হোৱাৰ বাবে সহজেই উল্লিখিত অনুভৱ কৰে। এয়া মায়াজিৎ হোৱাৰ এক্সট্ৰা (অতিৰিক্ত) লিফ্ট হয়। গতিকে নিমিত্ত সেৱাধাৰীসকলে যিমান আগবাঢ়িব বিচাৰে সিমান সহজে আগবাঢ়িব পাৰে। এইটো বিশেষ বৰদান আছে। তেন্তে যি এক্সট্ৰা লিফ্ট বা গ'ল্ডেন চাঞ্চ পাইছা তাৰ পৰা লাভ লৈছানে? সেৱাধাৰী স্বতঃ সেৱাৰ মেৱা (ফল) ভোগ কৰোঁতা আত্মা হৈ যায় কিয়নো সেৱাৰ প্ৰত্যক্ষ ফল এতিয়া প্ৰাপ্ত হয়। ভাল সাহস কৰিছা। সাহসী আত্মাসকলৰ ওপৰত বাপদাদাৰ সহায়ৰ হাত সদায় আছে। এই সহায়ৰ দ্বাৰাই আগবাঢ়ি গৈ আছা আৰু আগবাঢ়ি গৈ থাকিবা। পিতাৰ এই সহায়ৰ হাতেই সদাকালৰ বাবে আশীৰ্বাদ হৈ যায়। বাপদাদা সেৱাধাৰীসকলক দেখি বিশেষভাৱে আনন্দিত হয় কিয়নো পিতাৰ সমান কাৰ্যত নিমিত্ত হৈছা। সদায় নিজৰসমান শিক্ষকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰি গৈ থাকিবা। সদায় নতুন উদ্যম, নতুন উৎসাহ নিজৰ মাজত ধাৰণ কৰিবা আৰু আনকো দেখুৱাবা। তোমালোকৰ উদ্যম দেখি স্বতঃ সেৱা হৈ থাকক। সকলো সময়ত সেৱাৰ কিবা নবীনতাৰ প্লেণ (পৰিকল্পনা) কৰি গৈ থাকিবা। এনেকুৱা প্লেণ হওক যাতে সেয়া বিহংগ মাৰ্গৰ (তীব্ৰ গতিৰ) সেৱাৰ বিশেষ সাধন হয়। এতিয়া এনেকুৱা কোনো চমৎকাৰ কৰি দেখুওৱা। যেতিয়া স্বয়ং নিৰ্বিল্ল হ'বা, অচল (স্থিৰ) হ'বা তেতিয়া সেৱাত নবীনতা সহজে দেখুৱাব পাৰিবা। যিমান যোগযুক্ত হ'বা সিমান নবীনতা টাটচ (বুদ্ধিত উদয়) হ'ব যে এনেকুৱা কৰিব লাগে আৰু স্মৃতিৰ বলেৰে সফলতা পাই যাবা। সেয়েহে বিশেষ কোনো কাৰ্য কৰি দেখুওৱা।

পাৰ্টিৰ সৈতে:-

1. সকলো খাজনাৰে সম্পন্ন শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হওঁ, এনেকৈ অনুভৱ কৰানে? কিমান খাজনা (সম্পত্তি) পাইছা সেয়া জানানে? গনিব পাৰানে? অবিনাশী হয় আৰু অগণন হয়। গতিকে এটি এটি খাজনাক স্মৃতিলৈ আনিবা। খাজনাবোৰ স্মৃতিলৈ আনিলে আনন্দিত হ'বা। যিমান খাজনাৰ স্মৃতিত থাকিবা সিমান সমৰ্থ হৈ গৈ থাকিবা আৰু য'ত সামৰ্থ্য আছে ত'ত ব্যৰ্থ সমাপ্ত হৈ যায়। ব্যৰ্থ সংকল্প, ব্যৰ্থ সময়, ব্যৰ্থ বাণী সকলো সলনি হৈ যায়। এনেকুৱা অনুভৱ কৰানে? পৰিৱৰ্তন হৈ গ'ল নহয়। নতুন জীৱনত আহি গ'লা। নতুন জীৱন, নতুন উদ্যম, নতুন উৎসাহ প্ৰতিটো পলতে নতুন, সকলো সময়তে নতুন। গতিকে প্ৰত্যেক সংকল্পত নতুন উদ্যম, নতুন উৎসাহ যাতে থাকে। কালি কি আছিল আজি কি হৈ গ'লা! এতিয়া পুৰণা সংকল্প, পুৰণা সংস্কাৰ থাকিতো যোৱা নাই! অলপো নাই, তেন্তে সদায় এইটো উদ্যমেৰে আগবাঢ়ি যোৱা। যিহেতু সকলো পাই গ'লা তেন্তে ভৰপূৰ হৈ গ'লা নহয়। ভৰপূৰ বস্তু কেতিয়াও অস্থিৰতাত নাহে। সম্পন্ন হোৱা অৰ্থাৎ অচল (স্থিৰ) হোৱা। গতিকে নিজৰ এইটো স্বৰূপক সন্মুখত ৰাখিবা যে মই আনন্দৰ খাজনাৰে ভৰপূৰ হৈ গ'লো। য'ত আনন্দ আছে ত'ত সদাকালৰ বাবে দুখ দূৰ হৈ গ'ল। যিয়ে যিমান স্বয়ং আনন্দিত হৈ থাকিব সিমান আনকো শুভ সংবাদ শুনাব। সেয়েহে সদায় আনন্দিত হৈ থাকিবা আৰু শুভ সংবাদ শুনাই থাকিবা।

2. সদায় বিস্তাৰ প্ৰাপ্ত কৰোঁতা আত্মিক বাগিছা হয় আৰু তোমালোক সকলো আত্মিক গোলাপ হোৱা নহয়। যিদৰে সকলো ফুলৰ ভিতৰত সুগন্ধি গোলাপ শ্ৰেষ্ঠ বুলি গায়ন কৰা হয়। সেয়া হ'ল অল্পকালৰ সুবাস দিওঁতা। তোমালোক কোন হোৱা? আত্মিক গোলাপ অৰ্থাৎ অবিনাশী সুবাস দিওঁতা। সদায় আত্মিকতাৰ সুবাসত থাকোঁতা আৰু আত্মিক সুবাস বিয়পাই দিওঁতা। এনেকুৱা হৈছানে? সকলো আত্মিক গোলাপ হোৱা নে বেলেগ বেলেগ। আৰু ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ ফুল থাকে কিন্তু যিমান গোলাপ ফুলৰ ভেলু (মূল্য) আছে সিমান অন্য ফুলৰ নাই। পৰমাত্ম বাগিছাৰ সদায় ফুলি থকা ফুল হোৱা। কেতিয়াও মৰহি যাওঁতা নহয়। সংকল্পতো কেতিয়াও মায়ৰ কাৰণে মৰহি নাযাবা। মায়াজিৎ হোৱা গতিকে সদায় ফুলি থাকোঁতা। যিদৰে পিতা অবিনাশী হয় সেইদৰে সন্তানসকলো সদায় অবিনাশী গোলাপ হয়। পুৰুষাৰ্থো অবিনাশী গতিকে প্ৰাপ্তিও অবিনাশী হয়।

3. সদায় নিজকে সহযোগী বুলি অনুভৱ কৰানে? সহজ লাগে নে কঠিন লাগে? পিতাৰ সম্পত্তি সন্তানসকলৰ অধিকাৰ হয়।

সেয়েহে অধিকাৰ সদায় সহজে প্ৰাপ্ত হয়। যিদৰে লৌকিক পিতাৰ অধিকাৰ সন্তানসকলৰ সহজে প্ৰাপ্ত হয় সেইদৰে তোমালোকো অধিকাৰী হোৱা। অধিকাৰী হোৱাৰ কাৰণে সহজযোগী হোৱা। পৰিশ্ৰম কৰাৰ আৱশ্যকতা নাই। পিতাক স্মৰণ কৰাতো কেতিয়াও কঠিন নহয়। এয়া বেহদৰ পিতা হয় আৰু অবিনাশী পিতা হয় সেইবাবে সদায় সহজযোগী আত্মা হোৱা। ভক্তি অৰ্থাৎ পৰিশ্ৰম, জ্ঞান অৰ্থাৎ সহজে ফলৰ প্ৰাপ্তি। যিমান সম্ভৱ আৰু স্নেহেৰে স্মৰণ কৰা সিমানে সহজ অনুভৱ হয়। সদায় নিজৰ এইটো বৰদান স্মৃতিত ৰাখিবা যে “মই হওঁৱেই সহজযোগী”। তেতিয়া যেনেকুৱা স্মৃতি হ’ব তেনেকুৱা স্থিতি স্বতঃ গঢ়ি উঠিব। ভাল বাৰু।

বৰদান: প্ৰতিটো কৰ্ম চৰিত্ৰৰ ৰূপত গায়ন যোগ্য কৰি তোলাঁতা মহান আত্মা হোৱা
মহান আত্মা তেওঁ হয় যাৰ প্ৰতিটো সংকল্প, প্ৰতিটো কৰ্ম মহান হয়। এটাও সংকল্প সাধাৰণ বা ব্যৰ্থ যাতে নহয়। কোনো কৰ্মই সাধাৰণ বা অৰ্থহীন যাতে নহয়। কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা যিয়েই কৰ্ম কৰিবা সেয়া যাতে অৰ্থ সহিত হয়, সময়ো যাতে মহান কাৰ্যত সফল হৈ থাকে, তেতিয়া প্ৰতিটো চৰিত্ৰ গায়ন যোগ্য হ’ব। মহান আত্মাসকলৰে স্মাৰক (সোঁৱৰণী) হৰ্ষিত মূৰ্ত, আকৰ্ষণ মূৰ্ত আৰু অব্যক্ত মূৰ্ত ৰূপত আছে।

স্লোগান: ‘মান’ৰ ইচ্ছা ত্যাগ কৰি ‘স্বমান’ত স্থিত হৈ যোৱা তেতিয়া মান ছায়াৰ দৰে পিছে পিছে আহিব।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!